

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Participace... nacházíte místo ve sboru?(2) • Editorial (3) • Moje stopa: Revitalizace veřejného prostoru v Tulské ulici (4) • Weite wirkt! Pozvánka do Nemecka (6) • Zápis ze schůze staršovstva dne 14. 1. 2016 (7) • Církev a participace aneb možnost být u toho (11) • Kritická sociální práce // Anketa (12) • Chvála setkávání (15) • Recept: Mrkvový koláč (16)

● Veřejná prezentace projektu Moje stopa (foto: fb album Participativní rozpočet) ●

Únor 2016

Kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení. **Marek 11,25**

Participace... nacházíte místo ve sboru?

Spolupodílení se na něčem neboli participace vyrůstá na jedné straně z chuti podílet se a na druhé z prostoru, kde je možné se podílet.

K chuti se nedá nutit. Je to záležitost spontánní a ovlivněná nastavením jednotlivce. Někdo je rád spíše vzadu a dění sleduje. Někdo je zas aktivní a stále by něco inicioval. Někdo čerpá, někdo vlévá. Na (ne)chuti se podílí i to, v jaké etapě života se člověk nachází. Těžko chtít po někom zaneprázdněném další aktivitu. Přesto přese všechno bych vás do participace na sborovém životě povzbudit a pozvat chtěl.

Cítím, že sbor funguje. Je schopen se scházet i v netypických prostorách. Přijmout to, co přichází, s dávkou humoru i s přesvědčením: „to zvládneme“. Na druhou stranu se mi zdá, že to, co sbor dělal pravidelně, se nyní omezilo na občasné. Myslím, že máme chuť ke společnému vícegeneračnímu setkávání. Sborové obědy, diskuse na témata, která sbor trápí, sborové výlety. Přiznávám se, že na to nemám sílu a v tuto chvíli se mi zdá, že i členové staršovstva jsou velmi zaneprázdnění nejrůznějšími rodinnými, pracovními, osobními aktivitami a to, co mají na starost v rámci sboru teď, je pro ně maximem možného. Nemáme tedy sílu toto vše organizovat, máme ale sílu připravovat prostor a podmínky pro tyto aktivity. To je jedna část, kde by bylo možné se zapojit.

V popisu práce faráře a staršovstva je hledání cesty pro sbor jako celek. Od nejmenších až po ty nejstarší. Naším společným ideálem je dělat sbor otevřeným a přívětivým prostorem všem generacím. Sbor poskytující v nejrůznějších životních etapách podporu. Sbor jako prostor, který se neomezuje na levé či pravé vidění světa, ale který se nechává otevírat

a zvát do plnosti evangelia. Evangelium svědčí, že bratrství a sesterství je možné založit na něčem ještě pevnějším než je biologická rodina, sympatie, přátelství, politická či sociální preference, hledáme tedy v první řadě cestu, jak zakládat vztah člověka k Bohu a mezilidské vztahy na Kristu. Lidé proměnění vztahem k Němu pak tvoří sbor, který všechny společenské i věkové kategorie překlenuje.

Takový sborový prostor v žádném případě nevytvoří ani farář ani staršovstvo. Vytvoří ho teprve celé společenství ve své rozmanitosti a ani ten nejrozmanitější a plně funkční sbor nevytvoří dostatečně svobodný prostor. Bez vanutí Ducha Božího bychom byli jen dobře fungujícími kostmi, kterým chybí maso.

O Ducha tvořícího společenství se dá jen poprosit v modlitbě. Společenství volající Ducha Božího, aby participoval na lidském společenství, nemusí být dokonalé, nemusí obsahovat všechny dary duchovní i tělesné. Nemusí ale sebemrskavsky trýznit své svědomí, ani dělat, že vše je v pohodě. Společenství volající Ducha Božího, aby participoval na konkrétním společenství, musí vědět jednu věc: komu je odpovědno, ke komu se obrací. **Musí vědět**, chce-li aby společenství vytrvalo a hledalo prostor v každé době i situaci, že jednotlivec, ať už dlouhodobě užívající prostoru, nebo právě do prostoru vstupující, má v něm své místo. Má místo pro modlitbu, místo pro vyznání, místo pro službu, místo pro poslech i pro angažování se. Místo pro fantazii víry, naděje a lásky.

Heslo Jednoty bratrské pro měsíc únor je dobrým heslem pro hledání zdravého sborového života – sborové tvořivosti – vede nás totiž k modlitbě. „*Když se modlíte, odpusťte nejdříve tomu, proti komu něco máte, aby i váš nebeský Otec mohl odpustit vám.*“

Je to trojúhelník. Chceme-li směřovat k Bohu, musíme se nejprve dívat v úrovni našich očí. Hledat oči, které nás zarmoutily. Hledat oči, které jsme zarmoutili my. Teprve pak můžeme své zraky zvednout výše a modlit se k Bohu. Teprve, když se zbavím něčeho, co proti někomu mám, teprve když se o tohle odlehčím, budu mít dostatečný prostor pro Boha a On snáz přijde ke mně.

Odpustění neznamená překrytí problému, naopak, často je to cesta odkrytí, které může být i bolestné, avšak chceme-li tvořit společenství zdravé, neměl by nám bránit strach podstoupit i toto riziko. Když tohle ze sebe odpustím, budu blíž svobodě. Když tohle ze

sebe odpustím, budu mít i větší chuť do života. Třeba i toho sborového.

Sbor by měl růst i do hloubky, do promyšlenosti, kým je pro sebe i pro své okolí. Jakým sborem se stává v Božím slově i čeho by se měl na Jeho základě vyvarovat.

Zvu vás do účasti na sborovém životě. Je to smysluplná práce, která otevírá prostor pro vlastní otázky a zároveň umožňuje bez ostychu a s respektem k druhému na ně hledat odpovědi.

V takovém prostoru by pak chuť k podílení se měla růst. Ta chuť roste z jedinečnosti a nezastupitelnosti každého z nás. Z našeho povolání k naplnění života, který nám byl dán.

Kde se ve sboru participace již děje a jsem za ní moc rád

- Participace ve sboru při bohoslužbách: Společný zpěv, společná modlitba, vyznání víry i vin, společná účast na příběhu Ježíše Krista zejména při Večeři Páně.
- Participace na provozu sboru v oblasti finanční
- Prostřednictvím setkávání, rozhovory atd.

Kde by se mohla dít dál?

- Moc rád bych se vrátil k myšlence sběrného místa/krabice, kam by bylo možné dávat i anonymně určité náměty nebo kritiku provozu sboru. Přijde mi moc důležité dávat zpětnou vazbu farářů a staršovstvu.
- Prostřednictvím námětů můžete tvořit agendu staršovstva a tím podobu celého sboru.
- Podílení se na mezigeneračních setkávání
- Hledání možností, jak oslovit veřejnost, nacházet styčné body s okolím a vejít s ním do kontaktu.
- *Je jistě mnoho dalších možností...*

Matěj Opočenský

Editorial

Milí přátelé, v únorovém čísle Katakomb se věnujeme fenoménu participace. K tématu nás dovedla skutečnost, že MČ Praha 10 umožnila široké veřejnosti spolupodílet se na utváření veřejného prostoru tím, že uvolnila část svého rozpočtu na veřejné projekty. Více o tom našem se dozvíte na straně 3.

Co je vlastně participace? Participace má široké uplatnění. Předpokládá respekt k druhému a vidí v jednotlivci důstojného sobě rovného partnera, který má zájem se spolupodílet. Představuje snahu rozhodovat o sobě sám, neboli být při obecném rozhodování aspoň přítomen a vnést do něho vlastní hlas. V podstatě se dá říct, že jde o spolupodílení na rozhodování.

Spolupodílení se na utváření veřejného prostoru není jedinou oblastí participace. Snažili jsme se tedy natuknout další oblasti, kde k němu dochází. Vybrali jsme participaci ve sboru (úvodní úvaha) nebo také participaci v kontextu sociální práce. Jak to asi vypadá a co je to kritická sociální práce, pro niž je participace jedním z nástrojů, najdete na straně 12 v rámci ankety Kritická sociální práce. Poslední oblastí participativního způsobu fungování, na niž jsme se vrhli, je spoluúčasť při rozhodování. Tuto tematiku pojednává Jakub Ort v článku **Církev a participace aneb možnost být u toho** (str. 11). V závěru čísla najdete úvahu bratra Nesvadby **Setkávání** a samozřejmě recept. **MO**

Moje stopa

V júni 2015 rozhodlo mestské zastupiteľstvo Prahy 10, že z rozpočtu alokovaného na rozvoj verejného priestranstva uvoľní čiastku 5 miliónov pre participatívny projekt Moje stopa.

Na jeho realizácii spolupracuje s neziskovou Organizáciou Agora CE, ktorá sa od roku 1998 snaží o vytváranie podmienok pre otvorený dialóg a zapojovanie občanov do verejného diania. Robí tak vytváraním, koordinovaním a realizovaním konkrétnych projektov (napr. Moje stopa), organizovaním verejných debát, poriadanim seminárov a konferencií s témou zapojovania občanov do rozhodovania a ďalšími aktivitami. To všetko za účelom upevňovania demokratických princípov v spoločnosti.

Projekt Moje stopa ponúka občanom aspoň nejakú možnosť navrhnuť zmeny verejného priestoru a následne o nich rozhodnúť. Má byť jedným z postupných krokov k väčšej participácii občanov pri tvorbe mestského rozpočtu. Úrad MČ má v ňom funkciu organizátora, odborného konzultanta a realizátora investícií.

Náš zbor sa k participácii pridal projektom **Revitalizace veřejného prostranství v Tulské ulici** (Projekt č. 33). Zmeny vnútrobloku navrhla Hana Seho, architektka vďaka ktorej naše zborové priestory pôsobia vzdušne a presvetlene napriek tomu, že sa jedná o podzemie.

Teraz sa nachádzame tesne pred 4. fázou realizácie tohto projektu - totiž pred hlasovaním (viz „priebeh hlasovania“).

Mestská časť má pre realizáciu návrhov vyčlenených už spomínaných 5 000 000 Kč, pričom jednotlivé projekty sa musia pohybovať v rozmedzí 50 000 – 1 000 000 Kč, takže bude vybraných minimálne 5.

Z ostatných návrhov, ktoré je možné nájsť na stránke <http://verejneprostory.cz/aktivita-a-verejne-prostory/participace/participativni-rozpocet/prihlasene-projekty.aspx> by som chcela upozorniť ešte na jeden – projekt č. 42 – Gočárový schody na námestí Svätopluka Čecha. Navrhovateľom sú katolíci od sv. Václava na Kubánskom námestí. Jedná sa o vybudovanie Gočárom zamýšľaného schodiska, ktoré malo viesť do hornej ulice nad parkom a sprístupniť tak sál, ktorý sa nachádza v zadnej časti kostola.

Celý projekt: <http://tinyurl.com/mojestopa>

Revitalizace veřejného prostoru v Tulské ulici

Moje stopa / Projekt č. 33

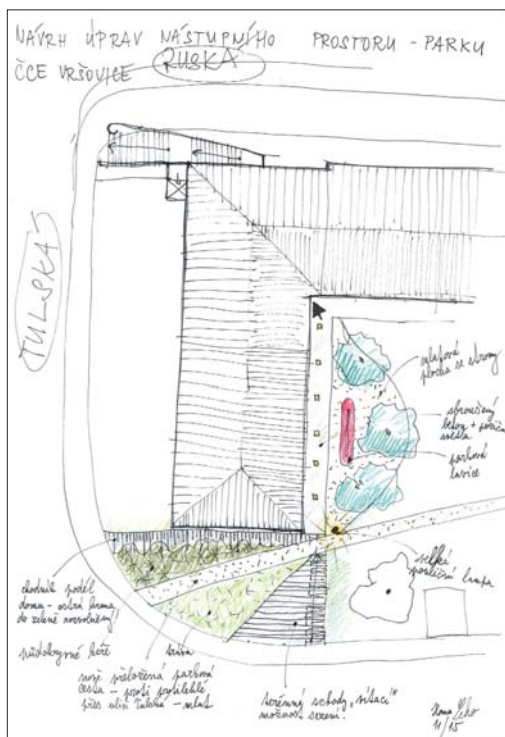
Co bychom rádi změnili

Současný stav otevřeného vnitrobloku v Tulské ulici je celkově zanedbaný a neutešený. Celý vnitroblok potřebuje úpravu, která v ideální míře není možná, protože ne všechny pozemky patří městské části Praha 10. Náš projekt se týká tedy jen části, která je v majetku Městské části Praha 10. Ve vnitrobloku se nachází dvě diagonální parkové cesty. Uprostřed se stýkají a tvoří veřejné prostranství s dvěma malými lavičkami, které jsou využívány. Zároveň však u laviček chybí odpadkové koše, a tak je toto místo často plné odpadků. Veřejné prostranství i obě cesty by potřebovaly úpravu.

Jak to chceme udělat

1. Vylepšení cesty („vítací schody“, zpevněné chodníky)
2. Osvětlení (pouliční lampa s LED diodami navržená tak, aby nesvítla do spodních bytových jednotek, 6 pochozích svítidel)
3. Odpočinkové místo (mlatová plocha, dlouhá lavička, vítací schodiště)
4. Hygienické podmínky (koše)

Novými cestami a osvětlením zlepšíme otevřený vnitroblok i v otázce bezpečnosti. Současný stav je velmi tmavý. Tento náš návrh vnitroblok minimálně z jedné části dobře prosvětlí a nabídne, jak dobrou orientaci v prostoru, tak přispěje k bezpečí při průchodu vnitroblokem večer a zejména v noci. Věříme, že si tento projekt najde své příznivce.

MOJE STOPA
ZANECH STOPU NA MAPĚ PRAHY 10

2015

Průběh hlasování

Kdo se bude moci zapojit do hlasování?

Hlasování, tedy rozhodnutí o tom, za co bude utracena částka 5 000 000 Kč, je na **občanech a uživateli veřejných prostor Prahy 10**, kteří vlastní mobilní telefon. Přes něj totiž bude hlasujícímu zaslán unikátní kód k potvrzení hlasování (podobně, jako je tomu u internetbankingu).

Jak bude hlasování probíhat?

Hlasovat se bude pouze **elektronickou formou**, a vstup do hlasovací aplikace bude na stránkách **www.moje-stopa.cz**. Hlasovací aplikace bude otevřena **od poledne 1. 2. 2016** a uzavřena o **půlnoci 12. 2. 2016**. Pro ty, kteří **nemají přístup k internetu bude v úředních dnech ve Středisku územního rozvoje v budově úřadu ve Vršovické ulici k dispozici počítač s připojením k internetu**. Imobilní občané budou moci využít služeb pojízdného úřadu, jehož služby si lze objednat telefonicky.

Hlasující při vstupu do aplikace potvrdí, že je občanem naší městské části, či uživatelem veřejných prostor na Praze 10. Po potvrzení bude moci vstoupit do hlasovací aplikace. Každý hlasující bude mít **k dispozici celkem 6 hlasů – 4 pozitivní** (pro podporu vybraných návrhů) a **2 negativní** (k vyjádření nesouhlasu s návrhy). Své hlasy může dát kterémukoliv z návrhů, ale **vždy pouze jeden hlas jednomu návrhu** (nikoliv vícekrát hlasovat pro jeden návrh). Hlasováním se tedy může vyjádřit k jednomu až šesti návrhům. **Pravidlem pro přidělování negativního hlasu je ale to, že nejdřív využije dva hlasy pozitivní.**

Každý negativní hlas zruší jeden hlas pozitivní. Využití negativních hlasů není povinné!

Po tom, co hlasující přidělí své hlasy podle svého výběru, vyplní do příslušného políčka své telefonní číslo a odešle jej. Na mobilní telefon mu bude vzápětí zaslán unikátní kód, po jehož zadání do hlasovací aplikace a odeslání bude systémem hlasování zaznamenáno.

(zdroj: <http://verejneprostory.cz/aktivity-a-verejne-prostory/participace/participativni-rozpocet/zeptajte-se/nejcastejsi-dotazy.aspx>)

Weite wirkt! Pozvánka do Nemecka

Náš partnerský zbor Evangelische Kirchenkreis Bielefeld pozývá k účasti na Weite wirkt Festival, ktorý sa koná **6. – 8. mája 2016** na Gerry Weber Stadion v Halle/Westfalen.

Ubytovanie je možné zabezpečiť v hosteloch, telocvični, u dobrovoľných poskytovateľov (uebernachtung@weite-wirkt.de) alebo v campe vzdialenom 800 m od železničnej stanice (meyer-zu-bentrup.de).

Predávajú sa dva druhy vstupeniek – jedna na živý koncert (piatok večer), druhá na oratórium (sobota večer) <http://www.weite-wirkt-festival.de/#tickets>. Inak je vstup zrejme voľný (výslovne sa to ale nikde nepíše).

So zborom v Bielefelde komunikuje Richard Šípek a pokúša sa stretnutie zorganizovať. O tom, ako to dopadlo, nás bude priebežne informovať.

Weite wirkt Festival

„Šírka pôsobí“ je názov festivalu apelujúceho na otvorenosť a ekuménu. Organizujú ho 3 krajinské evanjelické cirkvi zo Severného Porýnia-Vestfálska ako jednu z akcií v rámci kampane *Weit wirkt – Reformation und die Eine Welt 2016* (Šírka pôsobí – Reformácia a jeden svet 2016), ktorá sa koná pri príležitosti blížiaceho sa veľkého reformačného jubilea (31. októbra 2017), pripomínajúceho 500 rokov od slávneho Lutherovho pribitia tég na dvere wittenbergskeho chrámu.

Organizátori sľubujú veľa hudby z „jedného sveta“, fóra, stretnutie s hosťami z celosvetových partnerstiev, tanec, divadlo, detský a mládežnícky program, workshopy, infostánky k témam, ktoré nás znepokojujú, ekumenické slávnostné bohoslužby pre malých a veľkých a ďalšie.

Krátka ochutnávka plánovaného programu

Zaujímavo experimentálne pôsobí koncert „*Weite klingt*“ – *Sing all, ye people!*, ktorý bude medzinárodnou oslavou zvuku, spievajúcim štadiónom, dvojhodinovým „otvoreným“ spevom od všetkých, so všetkými, pre všetkých. Z „vystúpenia“ bude vysielaný živý prenos do Sumatry na Weite wirkt Fest (festival najväčšej protestantskej cirkvi v Ázii – HKBP).

Pálivým témam súčasnosti sa budú venovať 4 hlavné fóra: *Lacno a šik, ale za akú cenu?*; *Dať ľuďom útočisko a domov* (rečníf bude okrem iných F. M. Hügel z Pro Asyl); *Vie-ra oslobodzuje k solidárnemu konaniu široko-ďaleko!*; *Klimatická spravodlivosť teraz!*.

Ako z názvu festivalu vyplýva, témami, ktoré súvisia s problematikou súčasného sveta, či globalizácie sa to bude hemžiť doslova na každom kroku. V ponuke sú ďalej aj workshopy, napr. „*Nakoľko musí existovať slobodné obchodovanie? Ako TTIP a CETA zmenia našu demokraciu?*“ alebo „*Čítať Bibliu očami druhých. Ekumenické biblické časti*“.

Z ostatných tematických okruhov festivalu vyberám ešte skusmo: Budúcnosť kresťanstva v Oriente, Spory o pôdu a výživová bezpečnosť, Ekumenická práca so ženami, Spolužitie náboženstiev.

Presnejšie informácie nájdete na stránkach: www.weite-wirkt-festival.de

MV

Zápis ze schůze staršovstva dne 14. 1. 2016

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- **nedělní škola** – v lednu se rozjede 17.1., dosud nebyla. V prosinci se nacvičovala vánoční hra.
- **schůzky mládeže** – mládež se schází po bytech nebo po akcích, které mládežníci pořádají. Čteme abrahamovský cyklus. V lednu jsme se sešli jednou, v prosinci třikrát. Skupina mládeže prochází obměnou. Mládežníci, kteří v posledních letech navštěvovali setkání, přestávají z nejrůznějších důvodů chodit (pracovní vytížení, rodiny atd). Zdá se ale, že původní skupina mládeže na sebe „nabalila“ další skupinu, která se v současnosti schází a tvoří pěkné společenství. Mládež je tedy v jakémsi stavu „přejádování“. V lednu se nás sešlo devět. V prosinci chodilo 4-8 lidí. Vedení mládeže: Jakub

Ort si dává pauzu od spoluvedení. Anička Pokorná bude brzy rodit. Jan Škrob snad bude moci dál pomáhat s vedením.

- **maminky s dětmi** – v prosinci jsme se nakonec nesešli. Další setkání je 21. 1. 2016 v 10.00
- **páteční biblické pro děti** – v prosinci jsme se nesešli. V lednu ale již jednou v ateliéru u Radů. Přípravovali jsme bohoslužby. 10 dětí a 6 dospělých.
- **biblické hodiny (dospělí)** – po dobu rekonstrukce se nescházíme
- **konfirmace** – 11. 12. 2015 jsme se nesešli. 15. 1. 2016 jdeme do Nostické knihovny. Bereme s sebou i starší děti.
- **biblická hodina pro střední generaci** – v prosinci setkání v ateliéru u Radů, bylo nás pět. 19. 1. 2016 se sejdeme u Bartošků.
- **setkání seniorů** – sešli jsme se k předvánočnímu povídání v ČČSH. Lednové setkání proběhne u Radů st. S pobožností a VP a rozhovory.
- **příprava ke křtu** – sešli jsme se v prosinci jednou: 9. 12. Pokračujeme 20. 1. Probíráme Krédo

REFLEXE UPLYNULÝCH AKCÍ

- **Vánoční hra** – pronájem divadla. Všichni se shodli, že vánoční hra v divadle Mana dopadla velmi dobře, že by bylo dobré to příští rok udělat stejně. Účast byla značná – taková by se k nám zřejmě nevešla. Kdo je pro, si na příští rok už v tuto chvíli divadlo Mana na 4. adventní neděli zamluvit? 8-0-0. Bude třeba domyslet, jak to udělat s generálkou (dalšími zkouškami).
- **Vánoce v ČČSH (zahájení adventu):** Michael Otřisal: „Byl problém zorientovat se v liturgii, bylo by třeba to příště nějak lépe zařídit, lépe se s ní seznámit.“

PASTORAČNÍ PRACOVNICE (PP)

- Na prosincovém zasedání synodní rady (SR) byla naše doplněná žádost SR přijatá. 1. ledna 2016 nastoupila k nám do sboru Martina Valášková jako PP.
- Úkoly, kterými byla pověřena, nebo které již zpracovala: zorientovanie sa v celkovom chode, aktivitách zboru, spoznávanie členov všetkých vekových kategórií (zatiaľ seniori; najbližšie v pláne biblická pre deti, triciatnici), plánovanie; účasť na príprave Katakomb – redakcia, článok, sádzanie (u T. Vokatého), vyzdvihnutie, distribúcia; web – zhodnotenie obsahu starého, plánovanie nového (hlavne obsahová stránka, inšpirácie z iných zborov, cirkví, zo zahraničia); príprava staršovstva; info k poistnej zmluve
- Doplnění přímo Martinou Valáškovou: „‘Běhám s Matějem‘ – ještě jsem s ním všude nebyla, ale snažím se. Pracuji na konceptu nového webu. Podílela jsem se na projektu Moje stopa (úprava vnitrobloku Tulská).“

FINANČNÍ ZPRÁVA (INFORMACE OD JANY KOCNOVÉ)

- Loňské hospodaření dopadlo velmi dobře: poprvé a nečekaně nejsme závislí na příjmech z bytu, způsobil to nebývale vysoký dar a saláry skutečné byly poprvé vyšší než saláry plánované.

- Příjmy sboru po jednotlivých položkách byly tyto: sbírky – 52.242 Kč, dary členů sboru – 111.200 Kč, salár – 316.470 Kč, ostatní dary tuzemské 52.097 Kč, dary zahraniční – 3.419 Kč, celkem – 535.427 Kč. Výnosy bytu byly 144.000 Kč.
- Předběžné náklady sboru za rok 2015 – 540 347,-
- Návrh, zda si nepořídíme transparentní účetnictví (= vystavit účetnictví na webu). Rozsáhlá diskuse, zda je to užitečné a správné. Závěr: Matěj Opočenský se poptá po sboru, jestli je po takovém kroku poptávka, jestli by to vůbec někoho zajímalo – není třeba dořešit dnes.
- Inventarizace – proběhla revize pokladny, bylo konstatováno, že její stav odpovídá pokladní knize. Fyzická revize neproběhla, protože to nebylo možné: proběhne, až se vrátíme do Tulské.

VYTOPENÝ SBOR

- **Uděláno:** během prosince a začátkem ledna: položení betonové podlahy, objednáni SDK a koberců. Odvoz poškozených dveří Petrem Bícou (cena za dveře bude patrně nižší). Jednání s pojišťovnou – vyplatili 200 000,- jako zálohu. Kompletace celé havárie pro pojišťovnu.
- **Čeká nás:** 15. 1. 2016 navezení akustických sádrokartonů. Sundání poloviny stropních sádrokartonů ve velké modlitebně a v herně. Ostatní nezasažené části zůstávají. Realizace 15. 1. – 22. 1. 2016. Vymalování a položení koberců (22. 1. – 29. 1. 2016) – koberce budou položeny kolmo ke stěnám. Budeme malovat jenom „nové části“, nebo vše? Bylo by lepší udělat vše. Na závěr úklid a sborová brigáda (viz níže). Revize elektřiny a vzduchotechniky. Dořešení celé havárie s pojišťovnou.
- **Rozhodnout a vyřešit:** Nutné kontaktovat pana malíře, aby nám dodal recepturu na barvu v galerii. Ondřej Rada se ho zeptá. Budeme malovat celou hernu? Stačila by jen půlka, abychom zachovali výmalbu pro děti. Ondřej Rada: Kresby by se daly omést, oluxovat a v závěru i omýt. Nevyměníme skříňku za nějaký praktičtější nábytek? Diskuse: jestli ano a za jaký. Ikea? Michaela Otterová zjistí možnosti. Návrh: komunita Bétel z Kralup nad Vltavou renovuje starý nábytek a levně ho prodává. Chceme magnetickou tabuli? Matěj Opočenský: nástěnka tam, kde je, poněkud překáží. Mohli bychom „rozstrukturovat“ knihovnu v malé modlitebně a nástěnku tam vložit? Tomáš Vokatý: to bychom si ubrali podlahovou plochu. Nebo někam jinam? (Místo věšáků, místo nástěnky s fotografiemi u příchodu...) Nebo místo televize (uprostřed knihovny)? Co se zbavit televize a pořídit si dataprojektor? Tomáš Vokatý: magnetická nástěnka už jednou ve hře byla (při stěhování do Tulské), byla zamítnuta jako příliš drahá. Kam všude magnetickou nástěnku dát, jak velká plocha by to byla – údržba a malování...? Anebo: co dát současnou nástěnku na dveře do kumbálu pod schody? Všeobecně pozitivně přijato. V příštím týdnu by se sešla menší komise kvůli magnetické nástěnce. Z původně plánovaných možností by zbyla asi jenom stěna u stolu Páně (v dětské místnosti bude ponechán současný systém magnetických lišt).
- **Sborová brigáda** – pokud se vše stihne do konce ledna, mohla by proběhnout v prvním únorovém týdnu. V sobotu 6. 2. 2016 by chtěli CASD mít bohoslužby v Tulské. Můžeme udělat brigádu v pátek (začátek cca v 16 – 17 h) i v sobotu (cca v 14 h), jak kdo bude mít čas, tak přijde.

BYT – PRŮBĚŽNÉ INFO

- Sešli jsme se s Bárou Lebduškovou a Bárou Masopustovou.
- Až na detaily je zpracovaná dokumentace, se kterou je možné oslovit firmy.
- Bára Lebdušková se nezávazně poptala firem, se kterými má dobré zkušenosti. Kdo z nás má nějakou dobrou zkušenost? Tomáš Vokatý nabízí firmu Stapos.
- Setkání s nájemníky sboru a předání informace, že byt budeme v létě rekonstruovat a smlouvu s nimi neprodloužíme.
- Je třeba podat žádost na Jeronýmovu jednotu. O kolik budeme žádat? Tomáš Vokatý: O 300.000 Kč. Lepší bude požádat o půjčku, ale kdyby se naše situace zhoršila, můžeme si požádat o odpuštění zbytku splátek.

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

- Termín: prvních 14 dní v březnu jsou jarní prázdniny, pak už je Květná neděle a Velikonoce. V únoru by to bylo velmi narychlo --> zažádáme o výjimku a výroční sborové shromáždění uspořádáme v dubnu. Kdyby s tím byl problém, udělali bychom ho na Květnou neděli.

ROZPOČET NA ROK 2016

Bude vytvořen až podle situace po likvidaci havárie.

VÝSTAVA VE SBORU

90. narozeniny Mirka Rady – referuje Ondřej Rada: mohli bychom udělat malou výstavu, na velkou nemáme finančně ani kapacitně. Bylo by dobré, kdyby si rodina mohla odpoledne (nebo po bohoslužbách) půjčit sborové prostory. Michael Otrisal a Matěj Opočenský: bylo by dobré, kdyby se na tom sbor nějak podílel i finančně. Mluvíme o době kolem 23. února. Schváleno: 7-0-1.

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

Proběhne nejspíše 7. nebo 14. 2. 2016 u Sv. Václava ve Vršovicích (bude upřesněno). Spíše 7. 2., v každém případě to bude v neděli v 18 h.

CELOCÍRKEVNÍ AGENDA

- **Provedené:** Prosincem ukončena sbírka na Diakonii/MSF; Seniorátní adventní sbírka 6. 12. 2015; Sbírka na bohoslovce a vikariát – 25. 12.

RŮZNÉ

- Pojistka sborových prostor: nyní je s ní problém, je tedy třeba buď stávající pojistku rozšířit, nebo ji zrušit a připojit se k „velké“ celocírkevní pojistce. Je to otázka, kterou řeší Martina Valášková. Je třeba vytvořit dvě kalkulace: rozšířené smlouvy na nemovitý majetek v Tulské i v bytě se stávající pojišťovnou a smlouvy s Generali, kterou má Ústřední církevní kancelář, abychom je mohli porovnat.
- Paní Uherková (Matěj Opočenský ji zná přes tábor) by si ráda půjčovala naše sborové prostory pro své aktivity (skupina 6 – 15 lidí), jednou za 14 dní. Jedná se o Klub správně náckých podnikavců – je to nápad několika rodičů, kteří jsou na rodičovské dovolené

aktivní a věnují se buď neziskovým projektům, dobrovolně pomáhají něčemu bohulibému nebo přemýšlejí o drobném podnikání. Setkání má za cíl se navzájem poznat a podpořit se, vědět o sobě a synergizovat, někdy i pouze požádat o radu a společně se zamyslet.

- Tomáš Vokatý: blíží se Noc kostelů (letos až 10. 6.) – přemýšlejme o programu.

Církev a participace aneb možnost být u toho

Participativní demokracie je pojem, který už nějakou dobu zajímá politology i občanské aktivisty. Souvisí s ním mnoho různých podobných koncepcí, které mají své dílčí odlišnosti. Spojuje je ale snaha vylepšit, reformovat nebo dokonce překonat současný systém zastupitelské demokracie, který se zdá mnohým lidem – nejen teoretikům – odcizený a málo demokratický. Ukazuje se znovu a znovu, že volení političtí zástupci nejednají v zájmu svých voličů a celý provoz parlamentní demokracie je často velmi vzdálený od jejich každodenních zkušeností a potřeb.

Slovo participace znamená účast a v tom tkví také jádro participativní demokracie: zajistit, aby se lidé mohli co nejvíce v co největším množství oblastí veřejného života účastnit na rozhodování o chodu společnosti. Z podobných pohnutek vznikl např. onen participativní rozpočet na Praze 10, v rámci kterého náš vršovický sbor podává svůj projekt. Část rozpočtu městské části se nechá stranou a o jejím osudu mohou rozhodovat přímo občané. Nejde přitom jen o lepší kontrolu peněz, ale také o zapojení lidí do diskuse o budoucnosti místa, které společně sdílí.

Participace je často také způsob jak zapojit ty, na které se běžně zcela zapomíná. Platforma pro sociální bydlení například v Senátu pořádala diskusi o bezdomovectví a sociálním bydlení, na kterou byli přizváni přímo lidé bez domova. Tedy ti, o které jde v tomto problému na prvním místě, jejichž názor a zkušenosti jsou však systematicky ignorovány.

Sám jsem se setkal s podobnými i když radikálnějšími přístupy při svých aktivitách v rámci Autonomního sociálního centra Klinika. Centrum vzniklo po obsazení prázdného domu na Žižkově a kromě toho, že se v něm nyní odehrává velká spousta kulturních, sociálních a politických akcí, je zajímavý také způsob, jak samotné centrum funguje. O jeho chodu rozhoduje kolektiv, který nemá žádného šéfa ani vedoucího. Organizační i ideologické věci se schvalují na každotýdenních plénech a ke schválení musí dojít konsensem, tedy za souhlasu všech zúčastněných. Je za tím snaha neopomenout žádný hlas, najít v rozhodnutí místo pro zkušenost a názor každého člena kolektivu. Podobné rozhodovací mechanismy se mohou zdát zprvu nepraktické, náročné a zdlouhavé. Ale mají i své pozitivní praktické dopady. Lidé, kteří fungují v podobných kolektivech, se rozvíjejí, učí se přejímat plnou zodpovědnost za chod společenství i za úspěch společného projektu. Zároveň se tím zvyšuje síla kolektivu. Jeho úspěch nezávisí jen na aktivitě několika schopných a výrazných jedinců s jejichž vyhořením všechno ztroskotá. Odpovědnost se rozkládá mezi více lidí.

Do osudu spoločnosti nevstupujeme jen skrze volby, ale priamo. Nečekaíme, zda bude námi volená strana pro uprchlíky nebo proti, ale ovlivňujeme sami situaci tím, že uspořádáme humanitární sbírku, sepišeme petici nebo zorganizujeme demonstraci. Dobře to vyjadruje heslo: „My volíme 365 dní v roce!“

Co mohou podobné úvahy a zkušenosti znamenat pro církve či jednotlivá sborová společenství? Církev je společenstvím, které je třeba organizovat, společenstvím, kde na sebe narážá různé názory a představy. Je to také společenství náboženské praxe a komunikace, což je mnohdy ještě palčivějším zdrojem konfliktů a svárů než obsazení funkcí. Když se ohlédneme k apoštolu Pavlovi, čteme, že pro společenství je důležitý každý člověk, každý má jiné duchovní dary. Reformace položila důraz na všeobecné kněžství. Každý je právoplatným členem společenství a můj vztah k Bohu se neodehrává skrze kněze, ale přímo. Bible zdůrazňuje, že právě ti nejmenší, nejchudší a nejpomíjenější mají blíž k poznání Božího království. Církev by je tedy měla zahrnout do svého života a rozhodovacích procesů, jak nejlépe to dokáže. Ne ze soucitu, ale ve vlastním zájmu.

Na úrovni celé církve to může být otázka společného spravování majetku od státu a rozhodování o jeho investování. Na úrovni našeho vlastního sboru už jsme podobné experimenty zažili, když jsme společně diskutovali o našich představách směřování sboru. Faráři Matějovi Opočenskému doteď visí archy papíru s našimi výstupy v kanceláři. Kam až takové přístupy mohou dojít? Budeme někdy společně psát třeba kázání? Nebo jsou věci, u kterých bychom měli být s experimenty opatrnější a raději je nechat v rukou zavedených farářských autorit?

Církev může hrát vzhledem k participativní demokracii svou roli i směrem ven, ve společnosti. V mnohých obcích je to jedna z mála organizačních struktur, které představují alternativu ke komunálním i celostátním politickým strukturám. Místní církevní a sborová společenství se mnohdy stanou místem, kde se mohou lidé potkat, sdělit si, co by chtěli změnit, a pak o to společně usilovat. V Německu je naprosto běžné, že církev je na místní úrovni partnerem pro řešení zásadních otázek a sociologické průzkumy ukazují, že kolem církevních společenství se tvoří síť lidí, kteří chtějí něco měnit a posouvat společnost k lepšímu. Ať už jde o ekologické, sociální nebo dnes často propurchné iniciativy.

Jakub Ort

Kritická sociálna práca // Anketa

Podobne, ako iné oblasti aj sociálnu prácu postihuje neudh profesionalizovaného odcudzenia, zlej koordinácie služieb, nedostatok zdrojov, narastajúca byrokracia, stále zvyšujúci sa vplyv súkromného sektoru služieb. Oblasť, v ktorej ide o snahu pomôcť ľuďom, zlepšiť ich sociálne zázemie a postavenie, sa časom vyprázdňuje, vytvára akýsi zakonzervovaný systém, ktorý namiesto toho, aby ničil chudobu, ničí svojich „klientov“ a frustruje odhodlaných pracovníkov a pracovníčky. V tomto kontexte vzniká kritická sociálna práca. O čo v nej ide, ako súvisí s participáciou sa črtá z odpovedí nasledujúcej ankety.

1. Čo pre vás znamená kritická sociálna práca?
2. Súvisí s pojmom participácia?
3. Poznáte na cirkevnom poli organizáciu, ktorá by sociálnu prácu robila participatívnym spôsobom?

Rad Bandit (autor a publicista pre *Nový Prostor*, *A2larm*; vedie výskum v tíme *Jako doma*)

1. Kritická sociální práce pro nás (organizaci *Jako doma*, pozn. redaktorky) představuje přístup v sociální práci, který kromě individuálního míří i na strukturální a kolektivní. Kritická sociální práce umožňuje uživatele služeb nahlednout jako sobě rovného člověka v kontextu celé společnosti a v žitých socioekonomických a politických podmínkách. Kritická sociální práce vnímá a upozorňuje právě na tyto strukturální souvislosti a nerovnosti a vinu lidského selhání nehledá u jedince. Její nástroje jsou spolupráce, kolektivní akce, participace, aktivismus, nehierarchické rozhodovací procesy apod. Od vzniku *Jako doma* se snažíme pracovat právě takto, kriticky. V našem případě navíc také feministicky. Považujeme se za organizaci, která na strukturální nerovnosti způsobující ženskou chudobu, bezdomovectví a násilí upozorňuje právě ve spolupráci se ženami bez domova a dalšími nástroji kritické sociální práce, jako jsou happeningy, demonstrace, vzájemná podpora a spolupráce s externími subkulturami, které upozorňují na témata, která se s našimi prolínají. Například rasismus, sexismus, homofobie, špatné pracovní podmínky a jiné nerovnosti ve společnosti.
2. Ano, samozřejmě. Participace je forma nehierarchické spolupráce, která umožňuje spolupracovat s lidmi bez ohledu na jejich třídní, ekonomický, zdravotní či jiný status. Participace je proto ultimátním nástrojem kritické sociální práce, kdy nikoli sociální pracovníci, ale uživatelé (spolupracovníci/spolupracovnice) se stávají odborníky na své téma a mohou tudíž pracovat společně a vzájemně se nejen respektovat, ale učit se od sebe.
3. Bohužel neznám. Církevní organizace, které pracují s lidmi bez domova se často vyznačují mírou hierarchie. Osobně si myslím, že církev jako taková je poměrně výrazně hierarchická, což může být v rozporu s participací. Fakt, že církevní organizace často provádějí charitu a pokrytí základních životních potřeb, znamená, že pomáhají člověku v největší nouzi. Nevím, jestli charitativní práce může

být participativní. Podmínkou by bylo, přestat se na lidi v nouzi dívat jako na „potřebné“ a přerámovat je na „partnery a partnerky“. S tím bude okamžitě problém. Protože partnerovi nebo partnerce přece nenabídnete kus chleba a palandu na osmimístném pokoji. Sobě rovného se zeptáte, kde by chtěl spát a co si dá k jídlu. To je rozdíl mezi charitou a participací.

Ludmila Böhmová (studentka FHS UK – Studium občanského sektoru, stážistka v *Platformě pro sociální bydlení*)

1. Kritická sociální práce pro mě znamená spolupráci, kritický pohled na běžný způsob sociální práce, zapojení.
2. Velmi. Participace je základní nástroj kritické sociální práce. Snaha aktivizovat a zapojit lidi, kterých se to přímo týká. Je to způsob, jak změnit hierarchický model, který se ustálil v praxi sociální práce.
3. Po pravdě mě žádná nenapadá.

Růženka (žena so skúsenosťou bezdomovectva, členka *Jako doma*)

1. Je to moc hezký, když ti dají šanci, kterou ti nedají nikde jinde a chovají se k tobě moc hezky.
2. Přijdeš s nápadem a většinou se dělá to, co chtějí ženy bez domova.
3. Jsou to organizace podle mě na nic. Nevěřím jim.

Adam Šůra (komunikace s médii, *Diakonie ČCE*)

1. Je to snaha o systémovou změnu k lepšímu, resp. snaha o nápravu systému, který se vymkl kontrole; obojí v oblasti sociální práce a sociálních služeb. Role jakéhokoliv systému má být podpůrná: systém má napomáhat tomu, abychom žili a pracovali v přehledném, srozumitelném a předvídatelném prostředí. Čas od času ovšem lidé dopustí to, že se systémy jaksí „emancipují“. Místo toho, aby lidi podporovaly, začnou lidi ovládat. Nejedná se o nějaký zvláště nový jev. Např. Václav Havel ho pojmenovával už před nějakými padesáti lety ve svých absurdních dramatech, později též esejistických úvahách. Vzbudilo to už tehdy velký ohlas, což naznačuje, že „emancipova-

né systémy“, systémy, ktoré sa vymykajú kontrole, jsou už delší dobu vnímány jako problém. V oblasti sociálních služeb a sociální práce se „emancipovaný systém“ v současnosti projevuje jako rostoucí byrokratizace v podobě změní často protichůdných pravidel, standardů a sankcí. K tomu připočítejme permanentní podfinancovanost zvláště „nestátních“ provozovatelů sociálních služeb. Především vedoucí pracovníky v sociálních službách tyto výše naznačené podmínky nutí k tomu, aby se stávali „experty na přežití v systému“. Vlastní povolání, kterým je podpora tak či onak znevýhodněných lidí, pak vykonávají jen okrajově.

Kritická sociální práce dnes spočívá v tom, že si toto nebudeme zastírat, budeme se to snažit precizně a bez emocí pojmenovat a budeme usilovat o změnu. Problém si uvědomují mnozí. Už jenom precizní pojmenování problému dá ovšem strašnou práci. Takže často zůstává jen u tušení, že je něco špatně. V Diakonii ČCE o plnohodnotnou kritickou sociální práci usiluje například Institut důstojného stárnutí.

2. Ano, souvisí.

3. Je jim například Diakonie ČCE. Význam participace si dnes ovšem uvědomují všechny pomáhající organizace.

Jako doma – Homelike, o.p.s. je nezisková organizácia, ktorá spolupracuje so ženami bez domova na princípoch partnerstva a participácie, empowermentu (zplnomocňovania) a vytvárania bezpečného prostredia. Prostredníctvom emancipácie žien v sociálnej tiesni usiluje o ukončenie bezdomovectva a odstránenie sociálnych a genderových nerovností.

Platforma pro sociální bydlení združuje cez 50 nevládných neziskových organizácií, odborníkov a zástupcov verejnosti venujúcich se téme sociálneho bývania a ľudských práv, pričom spolupracuje aj s ľuďmi so skúsenosťami bezdomovectva. V boji za ukončovanie bezdomovectva sa pokúša zaviesť do českého prostredia inovatívne postupy známe zo zahraničia, predovšetkým housing first, ktorý presadzuje myšlienku, že človek najskôr musí dostať dôstojné bývanie, aby potom mohol úspešne riešiť ďalšie sociálne problémy.

Diakonie ČCE je druhou najväčšou neziskovou organizáciou poskytujúcou sociálne služby v ČR. Jej pomoc má mnoho tvári a podôb. Poskytuje sociálne, zdravotné, vzdelávacie a pastoračné služby tým, ktorí sa v dôsledku veku, zdravotného postihnutia alebo iného ohrozenia dostali do nepriaznivej životnej situácie. V súčasnosti má rozbehnutých mnoho projektov na rôznych frontách, napr. *Bud' sousem*, ktorý pomáha cudzincom žijúcim v ČR, aby sa zapojili do českej spoločnosti alebo *Institut důstojného stárnutí*, snažiaci sa kultivovať pohľad na starnutie, starobu a umieranie.

Viac o kritickej sociálnej práci sa dá dohľadať na stránkach **Akce krísa** – platformy pre zdieľanie skúseností a rozširovanie diskurzu kritickej sociálnej práce <http://akcekrisa.org/>. **MV**

Milí přátelé, sestry a bratři, chceme vás všechny pozdravit a současně potvrdit příjem finančního daru, který jste nám poslali. Byl pro nás opravdu milým překvapením! A tak upřímně děkujeme nejen za něj, ale především za to, že na nás stále myslíte. Je to pro nás potěšením, ale i povzbuzením do práce, která jak věříme, je užitečná, ale jejíž existence je neustále velice nejistá.

Do stále ještě začínajícího roku vám přejeme vše dobré, především boží provázení a požehnání do každého dne – vám osobně i celému sborovému společenství.

Ještě jednou děkujeme!

Za Středisko Diakonie ČCE pro zrakově postižené Jana Červeňáková

Chvála setkávání

Slavný německý filosof Jürgen Habermas nedávno charakterizoval naši **současnou epochu** jako „podněty přeplněnou, ale na setkání chudou“. Zdá se mi, že tato myšlenka je natolik zajímavá, že stojí za to, abychom jí věnovali malou úvahu.

Při prvním přiblížení se možná leckomu bude Habermasův postřeh zdát podivným, paradoxním, ba nesmyslným. Vnucuje se otázka: „Není to hloupost? Když žijeme ve světě, kde do nás denně buší tisíce a tisíce informací, nejrůznějších možností, podnětů, inspirací, když se pohybujeme denně mezi stovkami a tisíci lidí, tak jakápak ‚na setkání chudá‘ doba? Spíše naopak – měli bychom si naříkat na příliš mnoho setkávání!“

Jistě, nepopírám, že lidé se stýkají takřka neustále. Často je nám až nepříjemné, kolik toho musíme za jediný den stihnout, kam doběhnout, co zařídit, s kým jednat. Jenže při takovýchto příležitostech se lidé ve skutečnosti ani **setkat** nemusejí! Jen zařizují, obstarávají, řeší apod., přičemž „ti druzí“ jsou jim přitom spíše nástrojem, než účelem...

Domnívám se, že když Habermas hovoří o „setkání“, má na mysli něco poněkud jiného, než je běžný význam toho slova. Má na mysli nikoli ony vnější, účelové, zběžné kontakty a interakce mezi lidmi v každodenním životě, nýbrž „vnitřní setkání“ – tedy chvíle vzájemného mezilidského porozumění, „souznění“, myšlenkové a prožitkové „prolnutí“ duševních světů dvou či více lidí. Tímto pojetím navazuje Habermas na varování, které již před 150 lety adresoval naší civilizaci existenciální myslitel S. Kierkegaard: uvědomme si, že člověk může trpět **prázdností** i ve zdánlivě **přeplněném světě!**

Kdo ví, možná, že – zdánlivě paradoxně – právě proto, že se ve shonu konzumního života stále více obklopujeme **věcmi**, je v našem světě stále méně prostoru a času k tomu, abychom si rozuměli s druhými **lidmi**. Ano, náš svět je sice bohatý fungujícími a krásnými věcmi, skoro všechno je v něm na prodej, ale zároveň – a možná stále více – v něm láska, pravda a porozumění chodí „žebrotou“. Náš svět je přeplněný hlukem, přesto zoufale málo odpovídá na otázky smyslu lidského života. Je v něm sice takřka vše vyplněno, naplánováno a technicky zorganizováno, ale přesto je roztržštěný a bloudí v něm tolik osamocенých...

Možná, že to zní divně, ale setkávat se nemusíme jen s lidmi; setkávat (ale právě tak i míjet) se lze i s věcmi, životními situacemi, textem, dějinami... Vystávají mi na mysli skvělé postřehy Martina Bubera, jimiž naléhavě upozorňoval, jak propastný je rozdíl, přistupujeme-li k světu jako k „Ty“ a nebo jako k „**Ono**“; zatímco první přístup je vztažující se, respektující a rozumějící, ten druhý je zvěčňující a manipulativní...

Myslím, že bychom nikdy neměli zapomínat, že **dar setkávání** je jedním z nejužasnějších darů, jehož se člověku od Boha dostalo. Již v tom slůvku samotném vidím tajemství smyslu: jde přece o chvílky, v nichž „**spolu s někým tkáme**“! Co? Inu, přece společné nitky, svoji malou pavučinku porozumění. Nestálo by za to, zkusit se například dnes večer zamyslet nad tím, kolik jsme od rána zažili skutečně autentických, obhacujících setkání?

Petr Nesvadba

Mrkvový koláč

Minule sme varili vo farbe Matěja Stropnického, dnes budeme piecť à la Ukrajinská revolúcia. Nech je nám farebne, sladko a veselo!

280 g	strúhaná mrkva	Pokryvka:
230 g	maslo	200 g mascarpone
200 g	hnedý cukor	40 g agáve sirup
4	vajcia (rozdeliť žĺtok/bielok)	5 ml citrónová šťava
20 ml	pomarančová šťava	sekané mandle na ozdobu
	strúhaná pomarančová kôra	
180 g	polohrubá múka	
½	prášok do pečiva	
	čerstvo strúhaný muškátový oriešok	
50 g	strúhané mandle	
120 g	mleté vlašské orechy	

Zmäknuté maslo s hnedým cukrom ušľaháme do peny. Postupne vmiešame žĺtka, pomarančovú šťavu a kôru, múku zmiešanú s kypriacim práškom a muškátovým orieškom, mrkvu, strúhané mandle a vlašské orechy. Z bielok ušľaháme sneh a zľahka vmiešame do hmoty. Vzniknuté cesto vylejeme do maslom vymastenej nádoby o priemere asi 20 – 25 cm a dáme piecť do vyhriatej rúry (180°C, plyn stupeň 4) približne na 1 – 1 ¼ hodiny. Pred koncom zakryjeme papierom na pečenie.

Počkáme, kým „korpus“ vychladne, a potrieme ho mascarpone zmiešaným s agáve a citrónovou šťavou. Nakoniec koláč ozdobíme sekanými mandľami. **MV**

Potvrzení o darech sboru za rok 2015

Sestry a bratři, pokud potřebujete vystavit potvrzení o darech za uplynulý rok, informujte, prosím, sborovou účetní Janu Kocnovou (jana.kocnova@seznam.cz) nebo bratra faráře (vrsovice@evangnet.cz).

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb. mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangelnet.cz; http://www.facebook.com/cce.vrsovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč